

بررسی اثر تنش خشکی آخر فصل بر عملکرد و اجزای عملکرد برخی ارقام گندم در منطقه کرج

Effect of end season drought on yield and yield components of wheat cultivars in Karaj region

فاطمه مجیدی فخر^۱، فرزاد پاک نژاد^۲، محسن زواره^۳، محمد نبی ایلکابی^۴

چکیده

به منظور بررسی اثرات تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد ده رقم گندم پاییزه، آزمایش مزرعه‌ای در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج اجرا شد. آبیاری با دو سطح، آبیاری کامل و قطع آبیاری از مرحله گلدهی تا پایان دوره رشد در کرت‌های اصلی و ده رقم گندم در کرت‌های فرعی بودند. در این آزمایش عملکرد دانه و اجزای آن مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمار آبیاری بر صفات طول سنبله و طول پدانکل در سطح احتمال ۵٪ معنی دار است و اثر ارقام بر صفات طول سنبله، ارتفاع بوته و طول پدانکل در سطح احتمال ۱٪ معنی دار می‌باشد. همچنین اثرات متقابل تیمارها بر صفات وزن هزار دانه، عملکرد دانه، تعداد سنبله در واحد سطح، وزن سنبله، عملکرد سنبله، وزن سنبله‌ها در واحد سطح و شاخص برداشت و بیوماس در سطح احتمال ۱٪ و در صفت تعداد دانه در هر سنبله در سطح احتمال ۵٪ معنی دار می‌باشد. بر اساس نتایج مقایسات میانگین، تنش خشکی پس از گلدهی سبب کاهش عملکرد دانه و اجزای آن در کلیه ژنوتیپ‌ها در مقایسه با شرایط آبیاری کامل گردیده است. بیشترین عملکرد دانه در شرایط آبیاری کامل مربوط به ارقام پیشگام، سایسون و گاسپارد به ترتیب با ۸۰۲۴، ۷۶۵۳ و ۸۰۲۴ کیلوگرم بر هکتار و کمترین مقدار آن در رقم الموت مشاهده شد. همچنین در شرایط قطع آبیاری ارقام سایسون، پیشگام و کاسکوژن به ترتیب با ۵۷۳۸، ۵۷۰۳ و ۵۴۷۹ کیلوگرم بر هکتار بیشترین و ارقام الموت، بک کراس روشن و توس کمترین عملکرد را نشان دادند.

واژه‌های کلیدی: گندم، ارقام، قطع آبیاری، عملکرد، اجزای عملکرد

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
۲- دانشیار مرکز تحقیقات کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
۳- استادیار دانشگاه گیلان
۴- مربی مرکز تحقیقات کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

مقدمه

از دلایل اصلی کاهش عملکرد بیولوژیک را به کاهش ارتفاع نسبت دادند. زارع فیض آبادی و قدسی (Zarea-Fizabadi and Ghodsi, 1998) نتیجه گیری کردند که کمبود آب تقریباً تمام اجزای عملکرد گندم شامل وزن هزار دانه، تعداد دانه در سنبله و تعداد سنبله در متر مربع و نیز شاخص برداشت را کاهش می دهد. پاک نژاد و همکاران (۱۳۸۶) در بررسی تنش خشکی در مراحل مختلف رشد بر روی سه رقم گندم نتیجه گرفتند که تنش خشکی موجب کاهش عملکرد و اجزای عملکرد شده است، به طوری که کمترین عملکرد دانه مربوط به تیمار تنش خشکی در زمان گلدهی تا پایان دوره رشد بوده است. در آزمایش امام و همکاران (۱۳۸۶) تنش خشکی پس از گل دهی سبب کاهش عملکرد دانه و اجزای آن در تمامی ژنوتیپ ها گردید. میانگین صفات در شرایط تنش خشکی کاهش معنی دار یافت، با این وجود کاهش تعداد سنبلچه در سنبله و سنبله در متر مربع معنی دار نبود. کاهش تعداد دانه در سنبله و وزن هزار دانه، علت اصلی افت عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی بود. تجزیه همبستگی عملکرد دانه با اجزای آن نشان داد که در شرایط تنش خشکی، تعداد سنبله در متر مربع و عملکرد بیولوژیک بالاترین همبستگی را با عملکرد دانه داشتند، در حالی که در شرایط مطلوب بالاترین همبستگی با عملکرد دانه متعلق به تعداد دانه در سنبله و عملکرد بیولوژیک بود. بر این اساس، می توان گزینش ژنوتیپ ها برای عملکرد دانه زیاده تر را در هر شرایط رطوبتی با استفاده از صفات دارای بیشترین ضریب همبستگی با عملکرد دانه انجام داد. نتایج بررسی شهریاری و همکاران (Shahryari, et al., 2008) بر اثر تنش خشکی آخر فصل روی ۴۲ ژنوتیپ گندم نشان داد در شرایط تنش خشکی، تفاوت معنی داری بین ژنوتیپ ها در سطح احتمال ۱٪ وجود داشت و همبستگی عملکرد دانه با وزن هزار دانه معنی دار بوده است. در آزمایش بهداد و همکاران (۱۳۸۸) اثر تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد دو رقم گندم در رژیم های مختلف رطوبتی در مراحل رشد گندم نشان داد که تمام تیمارهای تنش با تیمار شاهد اختلاف معنی داری

تنش خشکی یکی از عوامل محدود کننده عملکرد گیاهان زراعی است. ایران با متوسط نزولات جوی ۲۴۰ میلی متر در سال از جمله مناطق خشک و نیمه خشک محسوب می شود (Ozturk and Aydin, 2004). تنش های محیطی از قبیل شوری (خاک و آب) و تنش کم آبی از موانع اصلی در تولید گیاهان زراعی و باغی در بسیاری از نقاط دنیا به ویژه مناطق خشک و نیمه خشک از جمله ایران محسوب می شوند (بخشنده، ۱۳۸۵). جانستون و فولر (۱۹۹۲) بیان نمودند که حساس ترین مرحله نمو گندم به تنش خشکی مرحله گلدهی است. کمبود آب پس از گلدهی احتمالاً از طریق آسیب رساندن به فرایند باروری دانه می تواند تعداد دانه در هر سنبله را کاهش دهد. تنش خشکی در مرحله سنبله دهی تا پر شدن دانه به دلیل کاهش سنبله های بارور و تعداد دانه در هر سنبله موجب کاهش محصول می گردد (امام و همکاران، ۱۳۸۶). ارقامی که بتوانند تنش خشکی آخر فصل را بهتر تحمل کنند، ارقام موفق خواهند بود. در گندم تنش خشکی باعث کم شدن تعداد سنبله در واحد سطح، تعداد دانه در سنبله، عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه، شاخص برداشت و تعداد سنبله در سنبله می شود. تنش خشکی باعث کاهش وزن خشک برگ ها و ساقه و کاهش سرعت پر شدن دانه می شود (بخشنده، ۱۳۸۵). نبی پور و همکاران (۱۳۸۱) در بررسی اثر خشکی بر روی برخی از صفات مرفولوژیک گندم، ۸ ژنوتیپ گندم انتخاب شده و در شرایط دیم و آبی کشت شدند، نتایج پژوهش نشان داد که بر اثر خشکی طول پدانکل، ارتفاع بوته و سطح برگ پرچم به طور معنی داری کاهش یافت. سنجرى (۱۳۸۱) ضمن بررسی شاخص های فیزیولوژیکی مقاومت به خشکی در ارقام جدید گندم تحت شرایط محدودیت آب، بیان نمود که کاهش عملکرد دانه ناشی از بروز تنش خشکی با تعداد دانه در خوشه و تعداد خوشه در واحد سطح ارتباط دارد. در تحقیق باقری و حیدری شریف آباد (Bagheri and Sharif Abad, 2007) تنش خشکی عملکرد بیولوژیک را در ارقام مختلف گندم کاهش داد و محققین یکی

و اولین آبیاری بلافاصله پس از کاشت بذرها انجام شد. قطع آبیاری از تاریخ ۱۳۸۹/۰۲/۰۹ پس از گرده افشانی هر رقم اعمال شد. برداشت نهایی در ۱۷ خرداد ۱۳۸۹ از سه خط میانی هر کرت پس از حذف ۰/۵ متر از طرفین خطوط، به طول ۳ متر انجام شد. برای محاسبات آماری و رسم نمودارها از نرم افزارهای SAS و Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول ۱) اثر تیمار آبیاری بر صفات تعداد دانه در هر سنبله، وزن هزار دانه، بیوماس، عملکرد دانه، وزن سنبله، عملکرد سنبله، وزن سنبله‌ها در واحد سطح و شاخص برداشت در سطح احتمال ۱٪ و بر صفت طول پدانکل در سطح احتمال ۵٪ معنی دار شده است ولی بر صفات ارتفاع بوته و تعداد سنبله در واحد سطح معنی دار نیست. اثر تیمار ارقام بر کلیه صفات مورد بررسی در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بوده است. همچنین اثرات متقابل تیمارها بر صفات وزن هزار دانه، عملکرد دانه، تعداد سنبله در واحد سطح، وزن سنبله، عملکرد سنبله و وزن سنبله‌ها در واحد سطح، شاخص برداشت و بیوماس در سطح احتمال ۱٪ و بر صفت تعداد دانه در هر سنبله در سطح احتمال ۵٪ معنی دار می‌باشد اما بر صفات ارتفاع بوته و طول پدانکل معنی دار نیست.

در صفت تعداد دانه در هر سنبله با توجه به معنی داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط آبیاری کامل ارقام زرین، الموت، شهریار، MV17 و سایسون که از نظر آماری در یک گروه قرار گرفته‌اند، دارای بیشترین تعداد دانه در سنبله بودند. این ارقام از نظر مرفولوژیکی طول سنبله بیشتری نسبت به سایر ارقام دارند و سنبله‌های طولی‌تر و پردانه‌تری تولید می‌کنند. همچنین ارقام بک کراس روشن، کاسکوژن، توس، گاسپارد و پیشگام که عملکرد مشابهی دارند (جدول ۳) کمترین مقدار تعداد دانه در سنبله را دارند. در شرایط قطع آبیاری رقم زرین با ۵۹/۲۵ بیشترین تعداد دانه در سنبله را دارد. رقم زرین از نظر

داشتند به طوری که بیشترین عملکرد دانه در تیمار شاهد و کمترین عملکرد دانه در تیمار عدم آبیاری در مرحله گلدهی تا پایان دوره رشد بوده است. در حال حاضر مهمترین شاخص مقاومت به خشکی مورد استفاده در برنامه‌های اصلاحی گندم، ارزیابی عملکرد دانه تحت شرایط آبیاری و تنش خشکی است و با توجه به تحقیقات انجام گرفته و اهمیت تنش خشکی در مراحل مختلف رشد گندم بر روی عملکرد، این آزمایش به منظور بررسی اثرات تنش خشکی پس از گلدهی بر عملکرد و اجزای عملکرد ده رقم گندم پاییزه در منطقه کرج اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثرات تنش خشکی انتهای فصل بر عملکرد و اجزای عملکرد ده رقم گندم آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج (عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۷۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۸۱ دقیقه شرقی) به ارتفاع ۱۱۷۴/۰۸۹ متر از سطح دریا اجرا شد.

آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل آبیاری در دو سطح به صورت آبیاری کامل و قطع آبیاری از مرحله گلدهی تا پایان دوره رشد و ده رقم گندم گاسپارد، کاسکوژن، سایسون، توس، پیشگام، زرین، الموت، شهریار، MV17، بک کراس روشن زمستانه بودند. تیمارهای آبیاری در کرت‌های اصلی و ارقام در کرت‌های فرعی قرار داده شدند. عملیات تهیه زمین شامل شخم، دیسک و تسطیح صورت گرفت. بر اساس آزمون خاک کود نیتروژن به مقدار ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار که از منبع اوره بوده، ۱/۳ همزمان با کاشت و ۲/۳ در ابتدای سافه دهی به صورت سرک مورد استفاده قرار گرفت. هر کرت آزمایش شامل ۸ خط کاشت با فاصله خطوط ۱۵ سانتیمتر از یکدیگر و طول ۴ متر بود. بین کرت‌های اصلی ۳ متر و بین کرت‌های فرعی ۵۰ سانتیمتر فاصله در نظر گرفته شد. عملیات کاشت در تاریخ ۱۷ آبان ۱۳۸۸ صورت گرفت

به سایر ارقام در شرایط نرمال دارد. رقم پیشگام دارای بیشترین وزن تک سنبله، عملکرد تک سنبله، وزن هزار دانه و طول پدانکل است. رقم الموت کمترین بیوماس، شاخص برداشت و عملکرد تک سنبله، همچنین کمترین وزن هزار دانه را نسبت به سایر ارقام دارد. در شرایط قطع آبیاری ارقام سایسون، پیشگام و کاسکوژن به ترتیب با ۵۷۳۸، ۵۷۰۳ و ۵۴۷۹ کیلوگرم بر هکتار بیشترین و ارقام الموت، بک کراس روشن و توسه ترتیب با ۳۶۳۰، ۳۹۴۴ و ۴۰۲۸ کیلوگرم بر هکتار کمترین عملکرد را نشان دادند. رقم سایسون که از نظر مرفولوژیکی متوسط دیررس است با توجه به فصل رشد طولانی تر عملکرد بالاتر آن قابل انتظار است. این رقم همچنین بیشترین تعداد سنبله در واحد سطح را دارد و ریشک دار بودن آن باعث افزایش مقاومت به تنش و افزایش عملکرد دانه شده است. ارقام سایسون و پیشگام دارای بیشترین بیوماس هستند. رقم پیشگام نیز بیشترین وزن سنبله ها در واحد سطح را نسبت به سایر ارقام تحت تنش دارد. همچنین رقم سایسون بیشترین وزن تک سنبله را دارد. رقم کاسکوژن که در شرایط نرمال عملکرد کمی داشت در شرایط تنش به علت بالا بودن عملکرد تک سنبله، و بیشتر بودن شاخص برداشت و وزن هزار دانه نسبت به سایر ارقام تحت تنش عملکرد بیشتری پیدا کرد. وزن هزار دانه یکی از اجزای مهم عملکرد دانه در گندم می باشد. ارقام سایسون و پیشگام در شرایط نرمال و تنش عملکرد بالای خود را حفظ نمودند که احتمالاً به علت بالا بودن بیوماس آنها در هر دو شرایط نرمال و تنش است. همچنین رقم سایسون در هر دو شرایط وزن تک سنبله بالایی داشت و به دلیل ریشک دار بودن در شرایط کمبود آب مقاومت نشان داده و کاهش عملکرد پیدا نکرده است. رقم پیشگام نیز با وجود کاهش اجزای عملکرد نسبت به شرایط نرمال، چون بیشترین وزن سنبله در واحد سطح را بین ارقام تحت تنش دارد، در شرایط قطع آبیاری عملکرد بالای خود را حفظ نموده است. محققان بسیاری با اشاره به تفاوت در میزان تأثیرپذیری مراحل مختلف رشد و نمو گیاه از عامل تنش رطوبتی، مرحله دانه بندی را

مرفولوژیکی نسبت به سایر ارقام دارای طول سنبله بیشتری است و به دلیل قابلیت تولید سنبله های طویل تر و پردانه تر، هم در شرایط آبیاری کامل و هم در شرایط قطع آبیاری دارای بیشترین تعداد دانه در سنبله می باشد. تعداد دانه در هر سنبله با توجه به اینکه ارقام تا مرحله گلدهی به مقدار کافی آب دریافت نموده اند و در مرحله گلدهی که اندام های زایشی تشکیل می شود با تنش مواجه شدند، تحت تاثیر شرایط تنش کاهش پیدا کرده است. تنش اول فصل، زمان گرده افشانی و رسیدگی فیزیولوژیک را به تاخیر انداخته ولی تنش در مراحل گلدهی و دانه بندی دوره پر شدن را ۱۰ تا ۱۱ روز کوتاه تر کرده است. (Simane, et al., 1993) خشکی در طی مرحله پر شدن دانه به ویژه اگر با گرما همراه باشد می تواند موجب تسریع پیری، کاهش دوره پر شدن دانه و کاهش وزن هزار دانه گردد. (Day and Intalap, 1970) کاهش تعداد دانه در سنبله در اثر تنش خشکی به دلیل کاهش تعداد دانه در سنبلچه و تعداد سنبلچه در هر سنبله صورت می گیرد و بنابر اعتقادات برخی پژوهشگران این مسأله ممکن است در اثر مرگ دانه های گرده ناشی از افزایش ABA باشد (Siani and Aspinall, 1981).

در صفت عملکرد دانه با توجه به معنی داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، بر اساس نوع رقم و شرایط آبیاری (تنش خشکی) با کاهش همراه بوده است و در شرایط نرمال ارقام پیشگام، سایسون و گاسپارد که از نظر آماری در یک گروه هستند به ترتیب با ۸۰۷۴، ۸۰۲۴ و ۷۶۵۳ کیلوگرم بر هکتار بیشترین و رقم الموت با ۳۸۲۶ کیلوگرم بر هکتار کمترین مقدار عملکرد دانه را دارند. ارقام گاسپارد، سایسون و پیشگام دارای بیشترین شاخص برداشت هستند. همچنین ارقام سایسون و گاسپارد بیشترین وزن سنبله در واحد سطح و ارقام سایسون و پیشگام بیشترین بیوماس را بین سایر ارقام در شرایط آبیاری نرمال دارا می باشند. رقم سایسون تعداد دانه در سنبله و وزن تک سنبله بالایی دارد، رقم گاسپارد نیز بیشترین تعداد سنبله در واحد سطح را نسبت

مواجه شدن گیاه با تنش خشکی زیادتر شده در این صورت طول دوره رشد کاهش پیدا کرده و دانه‌ها ریزتر می‌شوند (Warrington, et al., 2004). وزن هزار دانه در شرایط تنش خشکی با کاهش معنی‌داری روبرو شده است.

در صفت ارتفاع بوته با توجه به معنی‌داری اثر تیمار ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۲)، ارقام بک کراس روشن، الموت، شهریار، توس و زرین از نظر آماری در یک گروه بوده و بیشترین ارتفاع بوته را دارند و رقم کاسکوژن با ۸۷/۸۹ کمترین ارتفاع بوته را داشته که شاید علت آن علاوه بر مسائل ژنتیکی این باشد که این رقم متوسط رس بوده و دوره رشد کوتاه‌تری نسبت به ارقامی که ارتفاع بیشتری دارند و متوسط دیررس هستند دارد. پژوهشگران طولانی بودن فصل رشد را عامل افزایش ارتفاع گیاه دانسته است (Able, 1975). چون قطع آبیاری پس از گلدهی بوده و ارقام همراه با آب آبیاری رشد طبیعی داشته‌اند، تغییرات براساس نوع و خصوصیات ژنتیکی هر رقم بوده و تابع شرایط آبیاری نمی‌باشد.

در صفت بیوماس با توجه به معنی‌داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط نرمال ارقام سایسون و پیشگام به ترتیب با ۱۸۹۷۰ و ۱۸۳۸۰ کیلوگرم بر هکتار بیشترین و رقم الموت کمترین مقدار بیوماس را دارند. ارقام پیشگام و سایسون بیشترین مقدار وزن تک سنبله را دارند. همچنین رقم پیشگام دارای بیشترین وزن هزاردانه و عملکرد تک سنبله است. رقم سایسون نیز بیشترین تعداد دانه در سنبله و وزن سنبله‌ها در واح سطح را دارد. در شرایط تنش ارقام پیشگام و سایسون به ترتیب با ۱۵۳۸۰ و ۱۴۹۴۰ کیلوگرم بر هکتار بیشترین و ارقام الموت، بک کراس روشن، MV17، شهریار و توس کمترین مقدار بیوماس را دارند. ارقام پیشگام و سایسون در شرایط نرمال و تنش بیوماس بالای خود را حفظ نموده‌اند. رقم سایسون بیشترین وزن تک سنبله و تعداد سنبله‌ها در واحد سطح و رقم پیشگام بیشترین وزن سنبله‌ها در واحد سطح را دارند.

در صفت شاخص برداشت با توجه به معنی‌داری اثرات متقابل

به دلیل کاهش عملکرد دانه و وزن هزار دانه حساس‌ترین دوره رشد و نمو گندم از نظر زمان مواجهه با تنش دانسته‌اند (Ghodsi, et al., 2004, Ozturk and Aydin, 2004). در آزمایش اجرا شده نیز اعمال تنش باعث کاهش عملکرد در کلیه ارقام شده است (جدول ۳). احتمالاً کاهش عملکرد به علت کاهش وزن هزار دانه و تعداد دانه در سنبله بوده است، چون تنش در مرحله‌ای صورت گرفته که تعداد سنبله در واحد سطح تشکیل شده بود. در بررسی عملکرد دانه و اجزای آن در آزمایش پیروزیا و همکاران (۱۳۷۷)، نشان داده شد که صفات عملکرد بیولوژیک، تعداد دانه در سنبله، شاخص برداشت و وزن هزار دانه در عملکرد دانه موثر هستند. نتایج بدست آمده در این آزمایش نیز این نتیجه را ثابت کرد.

در صفت وزن هزار دانه با توجه به معنی‌داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط نرمال رقم پیشگام با ۵۰/۸۹ بیشترین و ارقام الموت و MV17 به ترتیب با ۲۸/۷۴ و ۳۲/۷۶ کمترین مقدار وزن هزار دانه را دارند. رقم پیشگام دارای بیشترین عملکرد سنبله در بین سایر ارقام و طول پدانکل بالایی است. همچنین در شرایط قطع آبیاری رقم کاسکوژن با ۴۱/۱ بیشترین و ارقام بک کراس، MV17، توس و زرین و سایسون که از نظر آماری در یک گروه هستند، کمترین مقدار وزن هزار دانه را دارند. رقم کاسکوژن از نظر مرفولوژیکی متوسط‌تر رس بوده و سایر ارقام از نوع دیررس و متوسط دیررس بوده و در آنها چون پر شدن دانه به روزهای گرم‌تر برخورد می‌کند، کاهش وزن هزار دانه این ارقام در شرایط محیطی گرم و خشک قابل انتظار است. در شرایط تنش نسبت به نرمال دانه‌ها طی پر شدن هیچ آبی دریافت نکرده‌اند و کاهش وزن دانه‌ها کاملاً طبیعی به نظر می‌رسد. تنش خشکی بعد از گلدهی سبب کاهش وزن هزار دانه در کلیه ژنوتیپ‌ها شد (جدول ۳)، که این امر احتمالی‌تواند به دلیل کوتاه‌تر شدن طول دوره پر شدن دانه و دمای زیادتر طی روزهای پایانی دوره رشد باشد، از آنجا که در شرایط گرما تعرق گیاه افزایش یافته، احتمال

سنبله در واحد سطح را دارند. با توجه به اینکه ارقام گندم تا زمان گلدهی آب کافی دریافت نموده‌اند، در نتیجه تعداد سنبله‌های آنها تحت تاثیر شرایط کمبود آب واقع نشده است. مقایسه میانگین‌ها نیز نشان دهنده عدم تاثیر این شرایط تنش بر تعداد سنبله می‌باشد (جدول ۳). با توجه به جدول ۱ که اثر تیمار ارقام نیز در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شده است، تعداد سنبله در واحد سطح احتمالاً در ارقام مختلف متفاوت بوده است.

در صفت طول پدانکل با توجه به معنی داری اثر تیمار ارقام و تیمار آبیاری، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۲)، ارقام شهریار با ۳۹/۴۷ و الموت با ۳۷/۴۰ بیشترین و ارقام گاسپارد و کاسکوژن کمترین مقدار را دارا هستند. ارقامی که دارای بیشترین طول پدانکل هستند با توجه به خصوصیات ژنتیکی آنها، بیشترین ارتفاع بوته را نیز دارند (جدول ۲). احتمالاً بارندگی‌های فراوان قبل از گلدهی بر طول پدانکل موثر بوده است، همچنین خصوصیات ژنتیکی ارقام مختلف سبب بروز اختلاف در طول پدانکل شده است.

در صفت وزن سنبله‌ها در واحد سطح با توجه به جدول مقایسه میانگین اثرات متقابل (جدول ۳)، در شرایط نرمال ارقام گاسپارد و سایسون به ترتیب با ۱۰۷۴ و ۱۰۴۶ بیشترین و ارقام MV17 و بک کراس روشن به ترتیب با ۶۱۱۱ و ۷۱۲۰ کمترین مقدار وزن سنبله در واحد سطح را دارند. بیشتر بودن این صفت در رقم گاسپارد احتمالاً به دلیل بیشتر بودن تعداد سنبله در واحد سطح و عملکرد دانه نسبتاً بالای این رقم در بین سایر ارقام است. همچنین ارقام گاسپارد و سایسون وزن تک سنبله بالایی دارند. در شرایط تنش رقم پیشگام با ۸۹۵/۴۴ بیشترین مقدار وزن سنبله در واحد سطح را نسبت به سایر ارقام که از نظر آماری در یک گروه قرار گرفته‌اند (جدول ۳)، را دارا می‌باشد که احتمالاً به دلیل بیشتر بودن بیوماس در این رقم می‌باشد. رقم گاسپارد در شرایط نرمال بیشترین مقدار را دارا بود اما در شرایط تنش وزن سنبله در واحد سطح کمی داشت که با توجه به جدول ۳ می‌تواند به علت کاهش تعداد سنبله در واحد سطح و وزن سنبله این رقم نسبت به شرایط آبیاری کامل باشد.

آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط نرمال ارقام گاسپارد، پیشگام و سایسون به ترتیب با ۴۴/۲۴، ۴۳/۹۳ و ۴۲/۳۰ بیشترین و رقم الموت کمترین مقدار را دارند. در شرایط تنش رقم کاسکوژن با ۴۳/۳۹ بیشترین و ارقام الموت، توس، بک کراس روشن، گاسپارد و MV17 از نظر آماری در یک گروه بوده (جدول ۳) و کمترین مقدار را دارا می‌باشند. شاخص برداشت بیانگر درصد انتقال مواد الهی ساخته شده از مبدا به مقصد می‌باشد و رقم کاسکوژن که در شرایط تنش بیشترین مقدار را دارد، قادر است کربوهیدراتهای بیشتری را از اندام‌های سبز گیاه به دانه‌ها منتقل ساخته و سبب افزایش عملکرد دانه شود و همانطور که در جدول مقایسه میانگین مشاهده می‌شود این رقم در شرایط قطع آبیاری دارای عملکرد دانه بالایی است. ارقامی که شاخص برداشت کمتری دارند کربوهیدراتهای کمتری را به دانه‌ها انتقال داده، از این رو عملکرد دانه کمتری را دارا می‌باشند، که این مسئله به خوبی در جدول ۳ دیده می‌شود. بنابر این می‌توان گفت که با یکسان بودن شرایط محیطی برای ارقام تحت تنش رقم کاسکوژن و سایسون در انتقال مواد فتوسنتزی از مبدا به مقصد موفق‌تر می‌باشند. با توجه به جدول ۳ کاهش شاخص برداشت در تنش خشکی نشان دهنده حساسیت ارقام به تنش خشکی آخر فصل است. نادری (۱۳۷۹) عقیده دارد شاخص برداشت حداکثر همبستگی را با عملکرد دانه گندم در شرایط کم آبی دارد. همچنین شریفی (۱۳۸۰) هم گزارش نموده است که اعمال تنش رطوبتی در مزرعه گندم باعث کاهش طول دوره رسیدگی، شاخص برداشت و عملکرد دانه می‌گردد.

در صفت تعداد سنبله در واحد سطح با توجه به معنی داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط نرمال رقم گاسپارد با ۷۳۹۴ بیشترین و رقم کاسکوژن با ۳۸۱۱ کمترین مقدار را دارا می‌باشند. همچنین در شرایط قطع آبیاری رقم سایسون با ۶۵۴۵ بیشترین و ارقام کاسکوژن، MV17، زرین، گاسپارد و توس که از نظر آماری در یک گروه می‌باشند (جدول ۳)، کمترین مقدار تعداد

در شرایط نرمال رقم پیشگام با ۲/۴۳۲ بیشترین و ارقام الموت، گاسپارد، MV17 و توس که از نظر آماری در یک گروه می‌باشند، کمترین مقدار عملکرد سنبله را دارند. رقم پیشگام احتمالاً به دلیل بیشتر بودن وزن سنبله و وزن هزار دانه نسبت به سایر ارقام در شرایط نرمال با وجود کمتر بودن تعداد دانه در سنبله دارای عملکرد سنبله بیشتری می‌باشد. در شرایط تنش رقم زرین با ۱/۶۵۳ بیشترین وزن سنبله را داشته که به دلیل بیشتر بودن وزن و طول سنبله و تعداد دانه در سنبله این رقم نسبت به سایر ارقام تحت تنش می‌باشد.

نتیجه گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که تنش خشکی آخر فصل (پس از گلدهی) در کلیه ژنوتیپ‌ها در مقایسه با شرایط آبیاری کامل، باعث کاهش قابل توجه صفات مورد بررسی از جمله عملکرد دانه و اجزای عملکرد، بیوماس و شاخص برداشت شد و ارقام سایسون و پیشگام با توجه به اینکه در هر دو شرایط آبیاری عملکرد بالایی خود را حفظ نمودند، ارقام مناسبی برای کشت در این منطقه در میان سایر ارقام مورد بررسی هستند.

در صفت وزن تک سنبله با توجه به معنی‌داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)، در شرایط نرمال رقم بک کراس روشن با ۱/۸۶۰ کمترین وزن سنبله را دارد که احتمالاً ناشی از کمتر بودن تعداد دانه در سنبله این رقم است، همچنین ارقامی که وزن سنبله بیشتری دارند با وجود کمتر بودن عملکرد سنبله، اغلب دارای تعداد دانه در سنبله بیشتری هستند. در رقم پیشگام به دلیل عملکرد سنبله و وزن هزار دانه بیشتر نسبت به سایر ارقام بالاتر بودن وزن سنبله قابل انتظار است. در شرایط تنش رقم زرین با ۲/۲۲۷ بیشترین و ارقام شهریار، MV17، گاسپارد و الموت که از نظر آماری در یک گروه هستند (جدول ۳)، کمترین مقدار وزن سنبله را دارند. بیشتر بودن وزن سنبله در رقم زرین ناشی از بیشتر بودن عملکرد سنبله، تعداد دانه در سنبله و طول سنبله نسبت به سایر ارقام تحت تنش است. همچنین ارقامی که کمترین وزن سنبله را دارند به نظر می‌رسد به علت کمتر بودن عملکرد سنبله و تعداد دانه در سنبله آنها باشد. در صفت عملکرد تک سنبله با توجه به معنی‌داری اثرات متقابل آبیاری و ارقام، طبق جدول مقایسه میانگین (جدول ۳)،

جدول ۱- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد دانه تحت تاثیر تنش قطع آبیاری بعد از گلدهی در ارقام گندم
Table 1 - Analysis of variance of grain yield and yield components affected by irrigation stress after flowering in wheat cultivars

میانگین مربعات صفات									
منابع تغییرات	df	درجه آزادی	وزن تک سنبله	عملکرد تک سنبله	طول پدانکل	تعداد دانه در هر سنبله	وزن هزار دانه	ارتفاع بوته	Plant height
S.O.V	df	df	Spike weight	Grain weight per spike	Peduncle height	Grain no.per spike	1000 kernel weight	Plant height	Plant height
تکرار	3	3	0.17077 ^{ns}	0.0613 ^{ns}	6.1275 ^{ns}	3.8333 ^{ns}	44.8816 ^{ns}	53.02 ^{ns}	53.02 ^{ns}
آبیاری	1	1	7.1880 ^{**}	7.7750 ^{**}	28.5007 [*]	1920.800 ^{**}	1462.2210 ^{**}	21.99 ^{ns}	21.99 ^{ns}
خطای آبیاری	3	3	0.0278	0.0092	3.0898	11.2333	34.4784	12.57	12.57
ارقام	9	9	0.3090 ^{**}	0.3128 ^{**}	40.8514 ^{**}	226.3111 ^{**}	200.7172 ^{**}	429.08 ^{**}	429.08 ^{**}
اثر متقابل آبیاری × ارقام	9	9	0.3650 ^{**}	0.1728 ^{**}	10.7833 ^{ns}	92.9666 [*]	57.7360 ^{**}	15.66 ^{ns}	15.66 ^{ns}
خطای کل	54	54	0.0839	0.0606	6.9915	43.72	17.87	16.94	16.94
ضرب تغییرات (/)	-	-	13.60	15.80	7.52	14.62	12.66	4.06	4.06

ns, *, **, Non significant and significant at the 5% and 1% level of probability /۵ و ۱٪ عدم معنی داری و معنی داری در سطح احتمال ۱٪ و ۵٪

جدول ۱- تجزیه واریانس عملکرد و اجزای عملکرد دانه تحت تاثیر تنش قطع آبیاری بعد از گلدهی در ارقام گندم

Table 1 - Analysis of variance of grain yield and yield components affected by irrigation stress after flowering in wheat cultivars

میانگین مربعات صفات									
منابع تغییرات	درجه آزادی	طول سنبله	وزن سنبله در متر مربع	تعداد سنبله در متر مربع	بیوماس کل	عملکرد دانه	شاخص برداشت		
S.O.V	df	Spike height	Spike weight per m ²	Spike no per m ²	Biomass	Grain yield	Harvest index		
تکرار	3	1.2877 ^{ns}	36415.26*	9686.43**	428431.9 ^{ns}	186387.35 ^{ns}	4.595 ^{ns}		
آبیاری	1	2.9683*	1042716.89**	151.25 ^{ns}	183047561.4**	56668395.51**	257.152**		
خطای آبیاری	3	1.0714	6930.20	4041.75	1215203.2	198293.39	12.652		
ارقام	9	10.8204**	78375.77**	46736.07**	18755824.2**	7577487.96**	84.020**		
اثر متقابل آبیاری* ارقام	9	0.3062 ^{ns}	52212.42**	22400.86**	2408303.5*	1870242.69**	32.196**		
خطای کل	54	0.9164	10470.92	1585.20	716264.7	225037.1	10.331		
ضریب تغییرات(%)	-	9.40	14.02	7.48	5.83	8.71	8.65		

ns, *, **, Non significant and significant at the 5% and 1% level of probability

ns و * و **. عدم معنی داری و معنی داری در سطح احتمال 1/ و 5/

جدول ۲- مقایسه میانگین اثر آبیاری و ارقام

Table 2 - Comparison of Irrigation and cultivars

تیمارهای آزمایش	سطوح آبیاری	طول پداندکل (cm)	طول سنبله (cm)	ارتفاع بوته (cm)
آبیاری	کامل	35.7200 ^a	10.369 ^a	101.602 ^a
	تنش قطع آبیاری	34.5263 ^a	9.984 ^a	100.978 ^a
	بک کرانس روشن	34.563 ^{bd}	11.4913 ^{ab}	106.612 ^a
ارقام	کاسکوژن	32.931 ^{de}	9.1963 ^{de}	89.438 ^d
	الموت	37.406 ^{ab}	9.9113 ^{cd}	107.450 ^a
	شهریار	39.475 ^a	10.6450 ^{bc}	106.994 ^a
	MV17	34.856 ^{bd}	10.2413 ^c	100.300 ^b
	توس	35.250 ^{bd}	10.3050 ^c	108.825 ^a
	گاسپارد	31.256 ^e	8.7575 ^e	95.675 ^c
	زرین	36.069 ^{bc}	12.3488 ^a	108.388 ^a
	سایسون	34.256 ^{cd}	8.6163 ^e	94.438 ^c
	پیشگام	35.169 ^{bd}	10.2563 ^c	94.788 ^c

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد.

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan Multiple Rang Test.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل آبیاری و ارقام بر برخی از صفات مورد آزمون

Table 3 - Comparison of interaction between irrigation and cultivars on some traits test

سطوح آزمایشی	وزن تک سنبه (g) Spike weight	عملکرد تک سنبه (g) Grain weight per spike	عملکرد (kg/ha) Grain yield	هر سنبه Grain no.per spike	وزن هزار دانه (g) 1000 kernel weight	تعداد دانه در هر سنبه Grain no.per spike	وزن سنبه در مترمربع (g/m ²) Spike weight per m ²	تعداد سنبه در (m ²) Spike no.per m ²	بیوماس (kg/h) Biomass	شاخص برداشت Harvest index
یک کراس روشن	1.860 ^c	1.803 ^{cd}	6278. b	49.25 ^{bc}	38.25 ^c	470.3 ^e	712.0 ^{de}	15870. ^{cd}	39.56 ^{bc}	
کاسکوژن	2.487 ^a	1.875 ^{cd}	5945. ^{bc}	42.00 ^c	44.64 ^b	381.3 ^f	761.1 ^{cd}	14900. ^e	39.90 ^{bc}	
الموت	2.638 ^a	1.507 ^e	3826. ^e	52.50 ^{ab}	28.74 ^e	453.0 ^e	850.0 ^{bc}	12270. ^f	31.18 ^f	
شهریار	2.428 ^b	1.967 ^{bc}	5379. ^d	51.50 ^{ab}	37.17 ^{cd}	573.3 ^c	773.1 ^{cd}	15220. ^{de}	35.34 ^e	
MV17	2.480 ^a	1.692 ^{cde}	6031. ^{bc}	52.50 ^{ab}	32.76 ^{de}	457.0 ^e	611.1 ^e	15410. ^{de}	39.14 ^{bcd}	
توس	2.630 ^a	1.765 ^{cde}	5558. ^{cd}	48.00 ^{bc}	36.62 ^{cd}	605.3 ^c	770.4 ^{cd}	15530. ^{cde}	35.79 ^{de}	
گاسپارد	2.660 ^a	1.658 ^{de}	7653. ^a	48.00 ^{bc}	34.71 ^{cd}	739.3 ^a	1074.0 ^a	17300. ^b	44.24 ^a	
زرین	2.410 ^b	2.160 ^b	6111. ^b	56.75 ^a	37.81 ^c	457.0 ^e	911.1 ^b	16360. ^c	37.35 ^{cde}	
سایسون	2.580 ^a	1.842 ^{cd}	8024. ^a	52.50 ^{ab}	34.95 ^{cd}	687.8 ^b	1046.0 ^a	18970. ^a	42.30 ^{ab}	
پیشگام	2.650 ^a	2.432 ^a	8074. ^a	48.00 ^{bc}	50.89 ^a	510.8 ^d	928.7 ^b	18380. ^a	43.93 ^a	

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد.

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan Multiple Rang Test.

جدول ۳- مقایسه میانگین اثرات متقابل آبیاری و ارقام بر برخی از صفات مورد آزمون

Table 3 - Comparison of interaction between irrigation and cultivars on some traits test

سطوح آزمایشی	میانگین مربعیات (MS)									
	وزن تک سنبله (g)	عملکرد سنبله (g)	عملکرد دانه (kg/ha)	هر سنبله در تعداد دانه در	وزن هزار دانه (g)	تعداد سنبله (m ²) در	وزن سنبله در مترمربع (g/m ²)	بیوماس (kg/h)	شاخص برداشت	Harvest index
	Spike weight	Grain weight per spike	Grain yield	Grain no.per spike	kernel weight 1000	Spike no.per m ²	Spike weight per m ²	Biomass		
بک کراس روشن	1.783 ^c	1.150 ^{cde}	3944. ^{cd}	40.50 ^c	26.99 ^{cde}	550.8 ^{bc}	571.3 ^b	11850. ^{cd}		33.34 ^{de}
کاسکوژن	1.73 ^{cd}	1.418 ^{abc}	5479. ^a	34.25 ^c	41.10 ^b	471.3 ^e	642.6 ^b	12620. ^c		43.39 ^a
الموت	1.46 ^{de}	0.900 ^e	3630. ^d	34.25 ^c	28.18 ^{bcd}	524.5 ^{cd}	566.7 ^b	11590. ^d		31.74 ^e
شهریار	1.380 ^e	1.148 ^{cde}	4177. ^c	35.50 ^c	30.15 ^{bc}	590.3 ^b	603.7 ^b	12310. ^{cd}		33.82 ^{cde}
MV17	1.392 ^e	1.493 ^{ab}	4217. ^c	40.25 ^c	23.33 ^e	460.0 ^e	546.3 ^b	12240. ^{cd}		34.13 ^{cde}
قطع آبیاری	1.567 ^{cde}	1.288 ^{bc}	4028. ^{cd}	48.50 ^b	25.61 ^{cde}	495.0 ^{de}	551.9 ^b	12510. ^{cd}		32.27 ^{de}
ارقام	1.407 ^e	1.243 ^{bcd}	4255. ^c	33.50 ^c	31.96 ^b	492.5 ^{de}	536.1 ^b	12690. ^c		33.63 ^{cde}
گاسپارد	2.227 ^a	1.653 ^a	4914. ^b	59.25 ^a	25.10 ^{de}	478.5 ^e	637.0 ^b	13830. ^b		35.44 ^{bcd}
زرین	1.787 ^c	1.008 ^{de}	5738. ^a	38.50 ^c	26.43 ^{cde}	654.5 ^a	603.7 ^b	14940. ^a		38.47 ^b
سایمون	1.878 ^{bc}	1.170 ^{cde}	5703. ^a	38.50 ^c	32.16 ^b	590.0 ^b	895.4 ^a	15380. ^a		37.04 ^{bc}
پیشگام										

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن می‌باشد.

Similar letters in each column shows non-significant difference according to Duncan Multiple Rang Test.

References

فهرست منابع

- امام، ی.، رنجبری، ع.ا.، بحرانی، م. ج.، ۱۳۸۶. ارزیابی عملکرد دانه و اجزای آن در ژنوتیپ های گندم تحت تأثیر تنش خشکی پس از گلدهی. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال یازدهم، شماره اول (ب).
- پخشنده، عبدالمهدی. ۱۳۸۵. ارزیابی عملکرد دانه، اجزای آن و برخی صفات زراعی ژنوتیپ های بهاره در شرایط کم آبی در اهواز، پژوهش و سازندگی، ش. ۶۱.
- بهداد، م.، ف. پاک نژاد، س. وزان، م.ر. اردگانی و م. نصری. ۱۳۸۸. اثر تنش خشکی بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه در مراحل مختلف رشد ارقام گندم. مجله تنش های محیطی در علوم گیاهی، جلد ۱، شماره ۲.
- پاک نژاد، ف.، ا. مجیدی، ق. نورمحمدی، ع. سیادت و س. وزان. ۱۳۸۶. ارزیابی تنش خشکی بر صفات موثر بر انباشت مواد در دانه ارقام مختلف گندم. مجله علمی و پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران. سال سیزدهم، شماره ۱، صفحه ۱۳۷.
- پیروزی، م.، ق. نعمت زاده و غ. گیانوش. ۱۳۷۷. بررسی تعیین همبستگی عملکرد و اجزای آن با بعضی از صفات مهم زراعی گندم به روش تجزیه ی علیت. چکیده ی مقالات پنجمین کنگره ی زراعت و اصلاح نباتات ایران. کرج- مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه ی نهال و بذر. ۵۱-۵۰.
- سنجری، ا. ق. و. ر. شیری. ۱۳۷۹. پایداری صفات اجزای عملکرد و شاخص برداشت در شرایط محدودیت آب و روابط همبستگی آنها با مقاومت به خشکی در ارقام جدید گندم. چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات، بابلسر. صفحه ۵۳۱.
- شریفی، ح. ر. و ح. رحیمیان مشهدی. ۱۳۸۰. اثر تنش رطوبت، تراکم و رقم بر گندم دیم در شرایط شمال خراسان. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. سال هشتم. شماره ۱، صفحات ۱۲۹-۱۱۵.
- نادری، ا. ا. هاشمی دزفولی و ا. مجیدی. ۱۳۷۹. مطالعه همبستگی صفات موثر بر وزن دانه و تعیین اثر برخی پارامترهای فیزیولوژیک بر عملکرد دانه ژنوتیپ های گندم بهاره در شرایط مطلوب و تنش خشکی. مجله نهال و بذر. جلد ۱۶، شماره ۳، صفحات ۳۸۵-۳۷۴.
- نبی پور، ع.ب.، ع. یزدی صمدی، ع. زالی و ک. پوستینی. ۱۳۸۱. بررسی اثر خشکی روی برخی صفات مورفولوژیکی و ارتباط این صفات با شاخص حساسیت به تنش در چند ژنوتیپ گندم. بیابان، ۷(۱): ۴۸-۳۱.
- Able, G.H. 1975.** Growth and yield of sunflower in three temperatures. Agron . J.67:639-642
- Bagheri, A., and H. Heidari Sharif Abad. 2007.** Effect of drought and salt stresses on yield, yield components, and ion content of hull-less barley (*Hordeum sativum* L.). Journal of New Agricultural Science. 3(7): 3-11.
- Day, A.D. and Intalap, S. 1970.** Some effects of soil moisture on the growth of wheat. Agron .J. 62 : 27- 29 .
- Ghods, M., M. Chaii-chi, M. R., Jalal-Kamali and D. Mazaheri. 2004.** Determination of susceptibility of developmental stages in bread wheat to water stress and its effects on yield and yield components. Seed and plant. 20:489-509(In Persian with English abstract).
- Johnston, A.M. and D.E. Fowler. 1992.** Response of no-till winter wheat to nitrogen fertilization and drought stress. Can. J. Plant Sci. 72: 1075-1089.
- Ozturk, A. and F. Aydin. 2004.** Effect of water stress at various growth stage on some quality characteristics of winter wheat. J. of Agron and Crop Sci. 190:93-98.

Shahryari, R., E. Gurbanov, A. Gadimov and D. Hassanpanah. 2008. Tolerance of 42 bread wheat Genotypes to Drought stress after Anthesis. Pakistan journal of Biological sciences 11(10) : 1330-1335

Siani, H.S. and D. Aspinall 1981. effects of water deficit on sporogenesis in wheat. Ann.Bot.43:623-633

Simane, B. J. Peacock, M. and Struik, P.C. 1993. Differences in developmental plasticity and growth rate among drought resistant and susceptible cultivars of durum wheat. Plant and Soil. 157: 155 -166.

Warrington, I.J.R. Dunstone and L.M.Green. 1997. Temperature effects at three development stages on the yield of the wheat ear. J.Agric. Res. 28:11-27

Zarea-Fizabady, A. and Ghodsi, M. 1998. Assessing of drought tolerance reaction to new line and cultivar of winter wheat and facultive wheat. Collection article abstract of 5th iranian agronomy and plant breeding conference. Karaj-Iran. 290.